

FIRSTLINE – zie het grote geheel

Terry Virgo

In onze millenniumeditie van het NFI-Magazine stond een gesprek met Joel Edwards, algemeen directeur van de Britse afdeling van de Evangelische Alliantie, waarin hij o.a. zei dat New Frontiers 'gekenmerkt wordt door de ongebruikelijke combinatie van gereformeerde theologie en charismatische ervaring', daaraan toevoegend: 'Jullie zijn de enige gereformeerde charismatische groep die ik ken - en dat brengt nogal wat uitdagingen met zich mee.'

Wat bedoelde hij daarmee? Helaas hebben charismatici vaak een slechte reputatie als het gaat om serieuze bijbelstudie en om liefde voor dogmatiek. De reputatie van velen die zichzelf gewoonlijk 'gereformeerd' noemen, is evenmin al te best. Men vindt namelijk dat zij kil en bekrompen zijn en niet gevoelig voor de directe werking van de Heilige Geest. Het lijkt er dus op dat een charismatische calvinist van een zeldzaam ras is en wel een ras dat, volgens Joel Edwards, voor een werkelijke uitdaging staat.

In dit tijdschrift belichten we vaak voornamelijk zogeheten charismatische onderwerpen. Dit nummer is echter speciaal gewijd aan wat we 'gereformeerde dogmatiek' zouden kunnen noemen.

Toen ik pas was bekeerd, had ik het vaak over mijn beslissing om Christus te volgen. Het was een hele schok voor me toen ik later Jezus' woorden aan de discipelen las 'U heeft niet Mij, maar Ik heb u uitgekozen' (Joh. 15:16). Zoals A.W. Tozer zei: 'Voordat een mens God kan zoeken, moet God eerst de mens gezocht hebben.'

Dat is altijd al Gods manier geweest. Hij koos Abraham en riep hem toen hij nog een heiden was. Nergens in de Bijbel vinden we terug dat Abraham op zoek was naar God. God riep hem. Vervolgens koos Hij niet Ismaël maar Isaak uit om de beloften te beërven. Daarna verkoos Hij Jakob boven Esau, zelfs 'toen de kinderen nog niet geboren waren en goed noch kwaad hadden gedaan - opdat het verkiezend voornemen Gods zou blijven, niet op grond van werken, maar op grond daarvan, dat Hij riep' (Rom. 9:11-12). Dus God baseert zijn keus duidelijk niet op grond van onze goede werken. Hij koos Jakob en niet Esau, nog voordat één van hen geboren was. Hij doet dit opdat zijn plan vast zou kunnen staan.

Hij koos het volk Israël vanuit alle volken en gaf hun het voorrecht van zijn aanwezigheid en zijn heilige wetten. Hij zei tegen hen: 'U alleen heb Ik uitverkoren boven alle geslachten op aarde,' daaraan toevoegend: 'Daarom zal Ik u straffen zoals een vader zijn zoon straft.' Verlossing, adoptie en zoonerschap brengen verantwoordelijkheid en discipline met zich mee.

We kunnen God danken dat Hij ons uitkoos. Als Hij niet de eerste stap had gezet, hadden wij geen schijn van kans gehad. De Bijbel zegt niet dat wij vóór onze bekering ziek waren of het gevaar liepen om te verdrinken, nee, er staat dat we dood waren door onze zonden (Ef. 2:1). We waren hulpeloos, hopeloos en goddeloos (Rom. 5:6). Wij verlangden niet naar God (Rom. 3:11) en hadden liever de duisternis dan het licht (Joh. 3:19). Ook had de god van deze wereld ons verblind (2 Cor. 4:4) en hadden wij geen begrip van geestelijke zaken (1 Cor. 2:14). Niet echt een veelbelovend beeld! Als God ons niet had uitgekozen en gered, dan zouden we zeker nooit voor Hem gekozen hebben.

God handelde soeverein toen Hij ons uitkoos en redde. Hij heeft ons uitverkoren vóór de grondlegging der wereld (Ef. 1:4) en heeft ons ertoe bestemd als zonen te worden aangenomen, naar het welbehagen van zijn wil (Ef. 1:5). Als Hij ons niet had opgewekt en tot leven had roepen, dan zouden wij dood zijn gebleven en niet geïnteresseerd geweest zijn in God (Ef. 2:5).

Jonathan Edwards beweerde dat de mens in de zondeval zijn oorspronkelijk verlangen naar God is kwijtgeraakt. Aan zichzelf overgelaten zal niemand ooit uit vrije wil voor Christus kiezen. Vanwege hun gevallen staat zullen mannen en vrouwen consequent Christus verwerpen omdat zij niet naar Hem verlangen. Zij zullen Hem rustig verwerpen en wel in die zin dat zij zullen handelen volgens hun eigen begeerten. Voordat een persoon een keus kan maken die God welgevallig is, moet hij eerst God welgevallig willen zijn. Voordat we God kunnen vinden, moeten we Hem eerst willen vinden, maar onze staat na de zondeval heeft ervoor gezorgd dat we dat we dat verlangen niet meer hebben.

Jezus zei: 'Niemand kan tot Mij komen, tenzij het hem van de Vader gegeven is' (Joh. 6:65). Dit is niet omdat God de mensen geen toestemming wil geven om te komen, maar omdat zondaren, als ze

zichzelf trouw blijven, nooit die keus zullen maken. Jezus zegt niet dat niemand tot Hem *mág* komen. Hij zegt dat niemand tot Hem *kán* komen.

Eerder in het hoofdstuk (Joh. 6:44) zegt Jezus: 'Niemand kan tot Mij komen tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke.' De gevallen mens is vrij om te kiezen wat hij wil, maar omdat hij niet naar Christus verlangt, gaat hij niet tegen zijn eigen wil in. Hij kiest niet wat hij niet wil. Als het gaat om het maken van morele keuzes naar God toe, dan is hij dood door overtredingen en zonde. Alleen de aantrekkingskracht van God kan hem vrijmaken en hem lokken. Dode mensen kunnen zichzelf niet levend maken. Dode mensen kunnen geen geestelijk leven in zichzelf scheppen. Alleen God kan ons uit de geestelijke dood opwekken.

Vóór zijn bekering stond de apostel Paulus vijandig tegenover Christus. Hij vervolgde de kerk en stond geheel afwijzend tegenover Gods vastgestelde manier van redding door het Kruis van Christus, toch was hij een 'uitverkoren instrument' van God, die hem op soevereine wijze in zijn kraag greep op de weg naar Damascus (Hand. 9:15). De God die licht uit het duister heeft doen schijnen, heeft het licht van de glorie van het evangelie in zijn hart doen schijnen (2 Cor. 4:6). De God van de schepping creëerde een nieuwe schepping. Paulus was nu zijn handwerk, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat hij daarin zou wandelen (Ef. 2:10). Paulus preees later de waarheid dat als iemand in Christus is, hij een nieuwe schepping is (2 Cor. 5:17)! Alleen God kan uit niets iets tevoorschijn laten komen en leven vanuit dood.

Paulus werd tot nieuw leven gebracht. Hij werd bovennatuurlijk opgewekt en kreeg een nieuw hart - een nieuwe houding ten opzichte van Christus waardoor Hij Hem als verlosser en Heer kon zien. Het was de gave van God, niet van hemzelf opdat hij zich er niet op zou beroemen. Wanneer we wedergeboren worden, schept God nieuw leven in ons.

Hij kiest ervoor om dit te doen vanuit zijn eigen soevereine wil. Toen Paulus bij zijn werk in Corinthe tegen moeilijkheden opliep, had God hem van tevoren al verteld 'Ik heb veel volk in deze stad' (Hand. 18:10). Ergens anders beschrijft Lukas het resultaat van een evangelieprediking: 'allen die bestemd waren ten eeuwigen leven, kwamen tot geloof' (Hand. 13:48). God was pro-actief. Hij bemoedigde zijn dienaar van tevoren en wekte ook degenen op die Hij had voorbestemd voor het eeuwige leven.

Zoals Paulus later Timoteüs herinnerde: 'God heeft ons behouden en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar zijn eigen voornemen en de genade, die ons gegeven is vóór eeuwige tijden' (2 Tim. 1:9). Tegen de Tessalonicenzen zei hij: 'Maar wij behoren God te allen tijde om u te danken, door de Here geliefde broeders, dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis' (2 Tess. 2:13).

Zoals Peter Lewis al naar voren bracht: 'Uitverkiezing is heel duidelijk een leer van Gods liefde voor jou en mij. Het vertelt ons dat Hij van ons hield voordat wij van Hem hielden, dat wij van Hém houden omdat Hij éérs van ons hield. Het vertelt ons dat God ons kende voordat we geboren waren, dat Hij voor ons zorgde, dat wij iets voor Hem betekenden vóór de grondlegging der wereld en dat we nooit ondergingen in de massa.

We worden er ook van verzekerd dat Hij, die in ons een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus (Fil. 1:6). We hebben een garantie en een voorsmaak van onze eeuwige erfenis. Hier kunnen charismatici zich verheugen met hun 'gereformeerde' broeders en zusters. Wij kunnen zeker zijn van onze toekomstige erfenis. Toen de joodse christenen in Paulus' tijd verontrust waren over de geestelijke staat van onbesneden christenen en zij een beroep op hen deden om hun acceptatie bij God veilig te stellen door zich te laten besnijden, veegde Paulus hun argumenten snel van tafel. Het oudtestamentische teken van besnijdenis was verouderd en was nu vervangen door het nieuwtestamentische zegel en garantiebewijs van eeuwig leven, namelijk de gave van de Heilige Geest. Een zegel betekent eigenaarschap, zekerheid, veiligheid. Het zegel van de Heilige Geest is Gods getuigenis aan ons dat onze erfenis gewaarborgd is (Ef. 1:13-14).

Bekend zijn met de zogeheten 'gereformeerde dogmatiek' betekent: vast en zeker staan in je geloof, gericht op een God die soeverein is in zijn eigen schepping en die duidelijk is over zijn plannen op aarde.

We zijn niet overgeleverd aan een vreemd soort dualisme, vol met vragen en onzekerheden over het uiteindelijke succes van het evangelie en de triomf van het Koninkrijk van God. Hoewel er in onze

christelijk ervaring veel onduidelijkheden zijn, veel tragedies en veel onopgeloste vragen, kunnen we verzekerd zijn van een God die belooft alle dingen te laten meewerken ten goede voor hen die Hem liefhebben en die volgens zijn voornemen geroepen zijn (Rom. 8:28). Uitgerekend de gebeurtenissen op Golgotha lijken te wijzen op de vernietigende kracht van satan en op zijn ogenschijnlijke vermogen om op de rand van nederlaag de overwinning weg te rukken. Maar zelfs hier vertelt de Bijbel ons dat al deze dingen gebeurden volgens de vooropgezette raad van God en dat slechte mensen, hoewel volledig verantwoordelijk voor hun daden, uiteindelijk deden wat God tevoren al gepland had dat zou gebeuren (Hand. 2:23). Hiermee garandeerde Hij redding, namelijk door het volbrachte werk van Jezus' verzoenende dood aan het kruis.

'Onze God is in de hemel, Hij doet al wat hem behaagt' (Ps. 115:3). Laten wij Hem dienen met blijdschap en ontzag. Laten we een houding van passiviteit en fatalisme vermijden, een mogelijk gevolg van een verkeerde reactie op deze waarheden. Werk je behoudenis uit met vreze en beven, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt (Fil. 2:13).

*Oorspronkelijke titel: Firstline – seeing the bigger picture
NFI magazine . issue 14 . august – October 2001*